

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 דצמבר 2017

תת"ע 10397-07-16 מדינת ישראל נ"כ [redacted]

דו"ח תעבורה 10250683116

לפני כבוד השופטת מיכל דוידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[redacted]

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מידד אזרזר

הנאשם: אין הופעה

ב"כ הנאשם: עו"ד אליאס סיילס ועו"ד ירון בוכבוזה

פרוטוקול

פסק דין

בפתח דבריי אציין כי החלטתי לקבל את טענת "אין להשיב לאשמה" ולזכות את הנאשם.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, וזאת בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) ותקנה 169ב לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, כך שבליטר אוויר נשוף שלו נמצא ריכוז אלכוהול בכמות של 325 מיקרוגרם.

ביום 09.07.17 התקיימה ישיבת הקראה בתיק, ובמסגרתה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום. בין היתר, טען הנאשם כי הוא כופר בנהיגה.

ביום 11.12.17 נשמעה פרשת התביעה. לציין, כי רשימת עדי התביעה כללה את העדים הבאים:

1. סמ"ר חנן דגן.

2. סמ"ר טישצקה ויאצלב.

3. רס"ל פבל צרגורודצב.

4. תע"צ.

5. תעודת בלון.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 דצמבר 2017

תת"ע 10397-07-16 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 במסגרת פרשת התביעה העיד בפניי סמ"ר חנן דגן. במסגרת עדותו, הגישה המאשימה מוצג אשר סומן
2 1/ת, ואשר עניינו מזכר לטיפול ראשוני בנהג החשוד בשכרות. סמ"ר דגן מסר כי אינו זוכר את האירוע,
3 ואישר כי המוצג 1/ת נערך על ידו וכי הוא חתום עליו. משנשאל לגבי המקרה נשוא כתב האישום,
4 השיב כי המדובר במקום בו מבצעים תדיר אכיפת עבירות נהיגה בשכרות. לעניין יתר נתוני המקרה,
5 סמ"ר דגן קרא מתוך מוצג 1/ת, היות שציין כי אינו זוכר את המקרה, והעיד כי הם עמדו סטטית
6 במקום, וכי השוטרים סלאבה ופבל (אשר גם הם עדי תביעה- מ.ד.) אמרו לו שיש נהג שמתחלף, הוא
7 נסע אליו וביצע לו בדיקת נשיפון. הבדיקה נכשלה. פבל הגיע וזיהה את הנהג, היות שסמ"ר דגן ציין
8 שוב כי לא ראה את העבירה.

9
10 לדבריו: "אני לא ראיתי בזמנו את העבירה, סביר להניח שלא ראיתי אחרת הייתי כותב שראיתי".

11
12 בתשובה לשאלת בית המשפט, הוסיף כי: "אני לא ראיתי החלפה בין הנהג לבין אחר ברכב".

13
14 עוד הוסיף סמ"ר דגן, כי העירו את תשומת ליבו לעניין עצירת רכב שם, ולכן נסע למקום. כך, לדבריו:

15
16 "אחרי הסיבוב רכבים היו נעצרים, או מסתובבים או מתחלפים
17 והייתה ניידת מונעת ואני ישר הייתי קופץ... העירו את תשומת
18 ליבי שבמקום הספציפי, ישר אחרי סיבוב, מי שמגיע, אם יש
19 רכבים לפני זה מגיעים, אנחנו לא יכולים לראות אותם. אם רכב
20 היה במקום אז אנחנו יוצאים, בדיוק אחרי עיקול שלא ניתן לראות
21 לפניו".

22
23 לבסוף, ציין סמ"ר דגן כי הדברים הללו אינם כתובים במוצג 1/ת.

24
25 לאחר שנסתיימה עדותו של העד סמ"ר דגן, הודיעה המאשימה כי יתר העדים לא הופיעו. ב"כ הנאשם
26 טען כי על אף ששיבת ההוכחות נקבעה זה מכבר, ביום 09.07.17, לא הופיעו יתר העדים, והוסיף כי
27 לא יבקש לדחות את מועד הדיון, וכי יסכים להגשת חומרי החקירה בעניינם, וכי יוותר על חקירתם
28 הנגדית. לעניין זה ציין שוב כי טענתו הינה כי הנאשם לא נהג ברכב, ועל כן אין משמעות לתקינותו או
29 אי תקינותו של מכשיר הינשוף או ליתר המסמכים אשר הוגשו לעניין בדיקות השכרות.

30
31 לפיכך, הוגשו לבית המשפט בהסכמה המוצגים הבאים:

32
33 א. דו"ח הזמנה לדין- סומן ת/2.

34 ב. דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות- סומן ת/3.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 דצמבר 2017

תת"ע 10397-07-16 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ג. דיין וחשבון על בדיקת שכרות- סומן ת/4.
2 ד. דו"ח עיכוב- סומן ת/5.
3 ה. הודעה לנאשם- סומנה ת/6.
4 ו. תעודת בלון יחידה, בדיקת כיוול תחילת וסיום משמרת ותוצאות פלט ינשוף של הנאשם-סומנו ת/7.
5
6 בשלב זה, העלה ב"כ הנאשם טענה של "אין להשיב לאשמה", וטען כי יש לזכות את הנאשם היות
7 והמדובר בעבירת נהיגה והמאשימה לא הוכיחה את עצם הנהיגה, על כן, אין להידרש, כך לטענתו,
8 לשאר רכיבי העבירה.

9
10 מנגד, טען ב"כ המאשימה כי יש לדחות את הטענה. לדבריו, המדובר בטענה אשר יש לקבלה רק
11 במקרים מאד מיוחדים. לעניין זה ציין כי גם בספרו של כב' השופט י. קדמי וגם בפסיקה נקבע כי די
12 שהמאשימה תיצור עננה מעל ראשו של הנאשם, כדי שזה ישיב לאישום. ב"כ המאשימה הפנה לת/3
13 וציטט דברי הנאשם הכתובים בו.

14
15 בחנתי את טיעוני הצדדים, את עדותו הבלתי אמצעית של סמ"ר דגן בפניי ואת המוצגים אשר הוגשו
16 לתיק בית המשפט, והגעתי לכלל החלטה כי דינה של הטענה אשר הועלתה ע"י ב"כ הנאשם, ולפיה
17 אין להשיב לאשמה, להתקבל במקרה דנן, ואפרט.

18
19 הטענה "אין להשיב לאשמה" נקובה בסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב -
20 1982 :

21
22 "נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה
23 בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו -
24 לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182
25 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה".

26
27 במקרה שבפניי, הועלתה הטענה ע"י ב"כ הנאשם, וב"כ המאשימה הגיב לה.

28
29 מהותה של הטענה הינה כי הנאשם אינו חייב להשיב לאשמה שעה שהמאשימה לא
30 הוכיחה אשמתו, ולו לכאורה.

31
32 בית המשפט המתבקש להכריע בטענה זו, אינו נדרש לשקול שיקולי מהימנות או שיקולי

חדר
למי
44

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 דצמבר 2017

תת"ע 10397-07-16 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 הענקת משקל ראייתי לראיות, אלא מתבקש להניח כי כל הראיות אשר הוצגו בפניו
2 מהימנות ובעלות משקל מקסימאלי, ובהינתן הנחה זו- האם יש באותן ראיות כדי לבסס
3 הרשעת הנאשם בדין?

4
5 צודק ב"כ הנאשם, כי עבירת נהיגה בשכרות הינה עבירת נהיגה, על כן יש להוכיח ראשית
6 כי הנאשם אכן נהג. ברי, כי אין בעצם היותו של אדם שיכור כדי לבסס עבירה, אלא יש
7 להוכיח כי נהג בהיותו שיכור.

8
9 בסעיף 62(3) נקבע כי:

10
11 **"...הוא שיכור בהיותו נוהג רכב, או בהיותו ממונה על הרכב...".**

12
13 ובתקנה 169ב(א) לתקנות התעבורה נקבע כי:

14
15 **"לא ינהג אדם רכב בדרך או במקום ציבורי ולא יניעו אם הוא שיכור".**

16
17 יסודות עבירת הנהיגה בשכרות הינם מצטברים, כך שחייב להתקיים יסוד עובדתי של
18 נהיגה וכן יסוד עובדתי של שכרות. באם אחד מן היסודות העובדתיים הללו אינו
19 מתקיים, לא ניתן להוכיח את עבירת הנהיגה בשכרות.

20
21 בהנחה שאעניק לראיות התביעה את מלוא המשקל, ואקבע כי כולן מהימנות, לצורך
22 הכרעה בטענה שבפניי, ניתן יהיה לקבוע כי הנאשם היה שיכור, ואולם אין די ראיות,
23 וזאת בלשון המעטה, על מנת לבסס נהיגתו ברכב בהיותו שיכור.

24
25 בשלב הטענה של "אין להשיב לאשמה" הנטל המוטל על המאשימה הינו קל יותר מן
26 הנטל אשר מוטל עליה בתום ההליך. בשלב זה על המאשימה להוכיח כי הביאה ראיות
27 בסיסיות להוכחת האשמה, גם אם אין הן ברף הגבוה.

28
29 ב"כ המאשימה טען כי המדובר בטענה אשר תתקבל במשורה, וכי די אם המאשימה
30 תיצור עננה מעל ראשו של הנאשם. סבורני, כי המאשימה, באם נעניק את מלוא המשקל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 דצמבר 2017

תת"ע 10397-07-16 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ואת מלוא המהימנות לראיות אשר הונחו בפניי, יצרה עננה מעל ראשו של הנאשם בדבר
2 היותו שיכור, ואולם לא קיימת בתיק, ולו בדל ראיה, לנהיגתו ברכב בהיותו שיכור.

3
4 סמ"ר דגן, עד התביעה היחיד שהעיד בפניי, מסר כי: "סלאבה ופבל אמרו לו שיש נהג
5 שמתחלף" וכי הוא לא ראה החלפה.

6 המדובר בעדות שמועה אשר אינה מקבלת תימוכין באף מקום אחר בחומר החקירה
7 אשר הוגש לתיק בית המשפט.

8 סלאבה ופבל הינם עדי תביעה אחרים בתיק, ואשר לא הגיעו לבית המשפט להעיד.
9 ואולם, הוגש בהסכמה כל החומר הקשור בהם, תוך שב"כ הנאשם מוותר על חקירתם
10 הנגדית.

11
12 אין בחומר זה, או בכל חומר אחר אשר הוגש לתיק בית המשפט כל אינדיקציה לנהיגה
13 של הנאשם ברכב. אין כל מזכר/דו"ח פעולה או עדות אחרת המראה, ולו באופן קלוש,
14 כי בוצעה החלפה בין יושבי הרכב או כי הנאשם נהג בו והתחלף עם אחר. במוצג ת/1
15 מתאר סמ"ר דגן כי לאחר שפבל הסב את תשומת ליבו כי רכב נעצר וכי הנהג ביצע
16 החלפה, אותה, כאמור בעדותו בבית המשפט, לא ראה, נסע לרכב וביצע "לבחור
17 שהתחלף", כך להנחתו באותה עת, בדיקת נשיפון.

18
19 על מנת לבסס ראיה להחלפה בין יושבי הרכב, היה אמור להימצא בתיק חומר המציין
20 מי ראה אותה, מהיכן, מה היו תנאי הראות וכד'. לציון, כי מלבד עדותו של סמ"ר דגן
21 והמסמכים הקשורים בה, כל יתר הראיות אשר הומצאו לתיק בית המשפט הינן ראיות
22 המגבשות, לכל היותר, את היותו של הנאשם שיכור, ואולם אין כל ראיה, ולו לכאורה,
23 להיותו הנהג.

24
25 לפי כללי בחינת הטענה של "אין להשיב לאשמה", הענקתי לכל הראיות שבפניי את מלוא
26 המשקל והנחתי כי כולן מהימנות. גם במצב כזה, ובהנחה כי אכן כך הדבר, ניתן לקבוע
27 כי הנאשם היה שיכור. לא ניתן לקבוע כלל כי נהג.

28
29 עצם היותו של אדם שיכור אינו עבירה, אך ורק נהיגה במצב שכרות מבססת את עבירת
30 הנהיגה בשכרות.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 דצמבר 2017

תת"ע 10397-07-16 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 למעלה מן הצורך, הן במוצג ת/2 בדברי הנהג אומר הנאשם: "אני לא נהגתי", והן במוצג
2 ת/3 מוסר הנאשם כי: "שתיתי, אבל לא נהגתי על הרכב".

3
4 לפיכך, החלטתי לקבל את הטענה לפיה אין להשיב לאשמה.

5
6 אני מזכה את הנאשם מן האישום.

7
8 הודעה והוסברה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

9
10 ניתן והודע היום ו' טבת תשע"ח, 24/12/2017 במעמד הנוכחים.
11

מיכל דויד, שופטת